

Misjoniteated

Koolinumber.

Nr. 5/6.

Tallinnas, 1931.

10. aastakäik.

Kas iseloom või haridus?

R. Roše.

Meie elame ajal, mil noorfugu püüab hariduse ja teaduse poole. Vanemad kannatavad hoolt, et oma lastele võimaldada parimat haridust. Mitmesugused organisatsioonid ja riik teevad palju selleks, et tõsta noorsoo hariduse tasapinda. Tahetakse olla, maksu mis maksab, haritud inimene ja haritud rahvas. Eks see ole ideaalne ja kõrge?

Uga kas on haridus, mõistuse kultuur, kõik elus? Ei! See oleks mõeldud liig ühefülgelt. Kui vaatame moodsat koolisüsteemi, siis leiame, et see kannatab just ühefülguse all.

Elus on veel midagi suuremat ja tähtsamat kui mõistuse kultuur — see on südame või iseloomu haridus. Iseloomu me ei või kelleltki pärida või laenata, me ei või jeda raha eest muretseda, teegi ei või meile jeda kinkida. Iseloomu omandatakse elus ja edasipüüdmises, võitluses ja töös. Iseloomu tuleb püüdes ja paludes saada.

Maailmas on küllalt haritud inimesi, kuid ainult vähe kindlaid iseloomusid. Sellepärast peaks iga kool ja õppeasutus pidama iseloomu arendamist kõrgeks eesmärgiks ja suureks ülesandeks omas õppekavas.

Iseloomu arendamise tähtsust mõistab igaüks, aga suurem jagu ei tarrvita õiget teed ja õigeid abinõusid, mis oleks tarvilik, et iseloomu arendada.

Parim abinõu iseloomu kasvatusel on meil Sumala sõna. Pühas kirjas leiame palju häid, vabustaid iseloomusid, mis võitvad olla meile eeskujuks. Meie

ei tohi unustada, et miski muu ei arenda iseloomu kui eeskuju. Piibel on suur eeskujude raamat. Temas ei ole loogiliselt korrutatud õppelaused või dogmade süsteeme, vaid palju enam ta näitab pühade elu. Meie näeme jääl inimesi, kuidas nad elavad ja kannatavad, kuidas nad võitlevad, alla annavad ja lõpuks ometi võidu saavad. Meie näeme neid tühistes muredes; meie leiame, et pühad ei olnud mingid üliinimesed, vaid patused nagu meiegi — „liha meie lihast ja luu meie luust“. Meie näeme jääl inimesi, kes patust ja jõuetusest leiavad teed välja kõrgusele ja suurusele.

Uga kasvatus, mis tahab piiblita jõuda eesmärgile, läheb nurja. Ilma piiblita meie ei või juhtida noorfugu ideaalsele, kristlikule kõrgusele.

Iseloomu arendamise eesmärk on Kristuse sarnadus. Meie peame temale, tema eeskujule sarnanema. Kui meie tahame, et püha Waim meie südant täidab ja meid tõele juhatab, siis peame paltves avama oma südame Waimu mõjule. Pühakirja lugemine ja paltve ei peaks sellepärast puuduma üheski kooli õppekavas.

Tarf ehitusmeister ehitab enne hää aluse ja sellele ehitab siis maja. Nõnda tahame ka meie talitada kasvatuses.

Elu alus on iseloom, aga iseloomu alus on usk ja tõde, Kristus ja etvangelium. Meie saadame oma noorsoo niisugusesse kooli, kus Kristus on nurgakivi ja kasvatussüsteemiks.

Tänu.

Selle õppeaasta lõppedes meie lahkume lõpetajatena adwent-misjoni-seminarist, mis on toonud meile suuri õnnistusi. Süüsti see, et meie wõisime kasutada seda eesõigust, on olnud paljude wõõraste käte läbi, sest meie üksi ei oleks suutnud seda teha.

Süntohal ütleme oma südamlikema tänu kõigile diwisjoni juhtidele ja fogudustele, kõigile kaswatajatele ja kaasõpilastele, samuti igaühele, kes meid aitas jõuda eesmärgile, kus meie praegu oleme. Meie täname teid kõige armastuse ja waewa eest, mida olete üles näidanud meie vastu. Õnnistaks Jumal teid selle eest ja aitaks ka meid, et wõisime tuua esile oma elus teie töö wilja.

Lõpetajate klass.

Ma terwitan teid, armsad absolwendid!

Jumala abi ja teie oma julguse ja püsivuse läbi olete seminari kursuse lõpetanud. Nüüd algab teil teistfugune elu. Saadud teadmistega on teie pääle pandud ühtlasi wastutus. Kool, milles teie weetsite oma elu wiimased wiis aastat, on ainult üheks otstarbeks — kaswatada töölisti kaasinimeste teenistuseks ja sellega täita meie Issanda ja Õnnistegija ülesannet: „Mis teie ial olete teinud ühele nendefinaste mu wähema wendade seas, seda olete teie mulle teinud!“ Selle kõrge eesõigi, usumina, olete teie endale walinud. Teenimise abil suuremale teenimisele. See oli meie Õnnistegija eesõigt. Ta ei tulnud, et teda teenitaks, waid ise teenida ja oma elu jätta paljude eest. Igalpool

leiame teda teenimas. Tema elu oli teenistus õnnetuile, waestele, haigetele ja mahajäetutele.

Minu armsad absolwendid, see maailm wajak niifuguseid teenijaid. Maailm pole olnud ialgi niifuguses hädas kui praegu. Ta ootab teid ja teie teenistust. Täna on hiiue: mine ja tööta! Kes läheb? Kõigile on ruumi. Wõimalik, et see paistab wäike, inimeste filmis hindamata ja põlatud, kuid on ometi hädawajalik. Mine wälja ja ära wiitwita. Saa Jumala töölisteks.

Aitaks Jumal teid selle wäega teenimiseks warustatud olla.

Teie wend Issanda teenistuses
L. L. Babienco.

Seminari õpetajad.

A. Kippur
Matemaatika ja füüsika
õpetaja.

K. Roše
Seminari direktor.

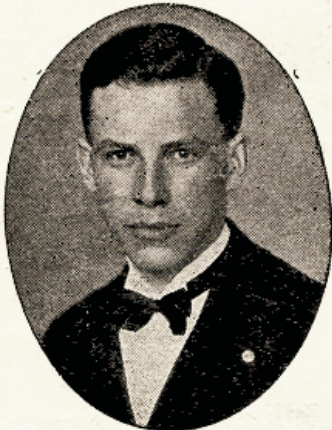
E. Teesnes
Piibli ja ajaloo õpetaja.

A. Karnoivsky
Keelte õpetaja.

J. Dreiman
Muusika õpetaja.

B. Allveijs
Eesti keele õpetaja.

S. Adams
Lauluõpetaja.

K. Brutan
Looduseteaduse ja lätikeele
õpetaja.

Lõpetajate karakteristika.

Ernest Grünberg:

Ustatv omas töös ja tohustes. Ei armasta meelitust ega hoia tõe ivata all.

Irene Petkevitz:

Kottuhoidlik ajas. Lahke ja teeniv. Wait-
ne töö juures. Oskab fiiski feltstonnas kaasa
rääkida.

Eduard Krievs:

Püüab teadmiste järele. Alvameelne oma
fõnades ja tegudes. Armastab feltstonda ja
rõõmu. On ivaelane tõigele ülefohtule.

Ernestine Põntson:

Näib nagu päike peegelduks ivastu felles
lahkes näos, et saata ivälja armastuse fiiri
hädaorgu.

Kurt Orlovsky:

Noor aastates. Rõõmus, osav ja aitlik.
On korralik oma töös. Näitab püsivust oma
eesihi saavutamises.

Selma Saftchewig:

Armastab üksimeelt ja rahu; on omaga
rahul. Läheb kerge naeratusega üle elu raskuste.
Teab, et piltvede taga paistab päike.

Johannes Sepp:

Töölas ja usin. „Lõinad käed teevad
tööle ruttu lõpu.“ Kannab hoolt waimu eest.
On kõnes tagasihoidlik.

Seminari õpilased Eesti liidust.

Terwitus.

E. Grünberg.

Kustatud külalised!

Olen rõõmus terwitades teid 5. klassi nimel sellel õhtul ja üteldes teile tänu, et teie oma juuresolekuga austate meie pidustusi.

Ühiselt teiste õpilastega püüdsime jelles õnnistusrikkas ajutises aasta aastalt tungida sügavamale Jumala pühitusplaani ja paremini saada aru Tema tahtest ja inimkonna hädadest. Nii möödusid päewad tõsisel töös ja hoolkas õppimises.

Tähelepanematult on jõudnud meile kätte see pidulik moment, kus kooliaeg meie jaoks on jõudnud lõpule.

Meie jõudame tunneme täna sügawaimat tänu kõigi vastu, kes pakkusid meile abirikka käe illesjeatud sihi saavutamiseks.

Kuid kõige enam põhjust tänuks on meil meie taewase Isa vastu. Tema on imeliselt juhtinud meid läbi kõigi kiusatuste, raskuste ja wõitluste. Tema laenas meile kõigeks tahet, energiat ja wastupidamust. Tänu Tema hoolele wõime meie täna

elada jeda ilusat päewa, jeda piduliku momenti, mis kogu meie eluks on kustutanatult surutud meie mäluksse.

Milliseks otstarbeks on Jumal jätanud meile selle kõrge eesõigu? Milline ülesanne on temal meile? — Ei vähim asi ega vähim olewus ole ülearune Jumala suure loomingu: igaihel on oma ülesanne, oma koht ja oma aeg. —

Meie jätame nüüd selle kooli, et järgneda Jumala hüüdele: „Tõuse üles, saagu ja walgustatud!“ Meie tahame olla walguskiirteks, et weel paljud patu pimeduses effijad rändajad leiaksid tee isamajja.

Dma enese jõust ei wõi meie täita jeda suurt ülesannet — kuid Kristus on meie tugi. Tema on tõsine ja igawene walguje ja elu allikas. Selles, et meie annutame jõudu sellest allikast, wõime ütelda apostel Paulusega: „Ma wõin kõik selle läbi, kes teeb mind wõimjaks, Kristus.“

Tänu wanematele.

S. Belkewitz.

Armsad wanemad!

Mul on eesõigus terwitada teid wiienda lõpu-klassi nimel. Tahaksin wäljendada jeda, mida tunneme meie jõudame täna teie vastu ja ei tea, kas ma leian selleks wäljendust, milleks sõnad on liig wäikesed.

„Isa“ ja „ema“, need on kõige kallimad ni-

med, mida meie tunneme, midagi pole neile jarnane. Nende kõlaga ühendab end kõige parem ja õilsam meie elust. See äratundmine algas wõib-olla filmapilgul, mil meil teadmata tänulikkus awas juu ja meie esimest korda aimawas arusaamises ütlejime mõlemad nimed „ema“ ja „isa“. Ja mida suuremaks meie kaswamine, jeda enam wõit-

Seminari õpilased Liivimaa liidust.

jid tähenduses meie jaoks need mõlemad nimed. Palju manitsusi, palveid ja pisaraid, nii mõnigi südamlik soov on seotud nendega ja on teinud meile jeda pühimaks ja kallimaks wanemate nimed. Andestage, kui meie alati ei mõistnud hinnata teie armastust ja tegewuspõhjuseid; tuli lahkimistund, mis avas meile silmad selleks kõige kallimaks omanduseks; tulid tunnid, kus meie seifime ükfinda omas nõutuses ja oma muredes, tunnid, mis lasksid meid tunda, mis tähendab olla lahutatud wanematest; tulid ka tunnid, mis andsid meile võidu mõtte juures kallitele wanematesõnadete: „Minu laps, ma palun sinu eest“. Ja, et meie siin selles koolis võisime omandada kõrgeimat warandust, Jumala sõna, jeda tänane Jumala kõrwal teile, armsad wanemad!

Kui teie wõlglased seisame sel tunnil teie ees, teie armastuse, hoolituse ja palwete wõlglased, mida meie sugugi ei mõista nende juuruses, sest nad toodi pühhas wanematearmastuses.

Ja siiski, mida peame ütleva teile täna teifiti, kui nii sagedasti tarwitatud väikest sõnakest „täna“, ütelda ei wõi meie rohkem. Siiski mõtte wastu jeda meilt täiskaswanuid lastelt jamas lapselik-tänuilikus tundes, nagu meie tänasime teid väikeste lastena otsekoheises rõõmus ja armastu-

ses. Ka nüüd tahame olla waid teie lapsed. Kuid aidaku meid Jumal, et meie tänased tänusõnad leiaksid tõestumist meie elus; et teie aastatepikkune armastuse ja waewa külw taotaks rikkalikku loikusega.

Paluge meie eest nüüd jedaenam, sest meie astume wälja ellu: meie teiseit wanematekodust maailma wõitlusesse. Ürgu hea külw, mida külwaste teie ja meie õpetajad, saagu lämmitatud, waid et meie wõikime olla taimed Jumala kiituseks.

Paluge meie eest, et meie jääkime ustawaks oma mottole kui elu põhimõttele, kui meile tulewad kiusatused ja raskused, et meil siis oleks julgust ja jõudu tunnistamiseks: „Mina arendan kõik Kristuse läbi, kes mind wägewaks teeb“.

Paluge meie eest, et meie ei laseks filmist oma sihti, waid igal olukorral olekime sõna ja teoga ustawad tõe tunnistajad, et seega peagi kõlaks ka kõige pimedamates patu ja teadmatuse urgastes hüüid: „Tõuse üles, saagu ja walgustatud!“

Armsad wanemad, meie jätame teid täna jumalaga, et ükskord pühitseda igaweit jällenagemist meie taewaliku Isa aujärje ees. Palwe tõuseb täna meie südametest Jumala poole, et ta õnnistaks teid oma armu rikkuse järele ja teiega iga siia kogunenud wanematepaari.

Rõne õpetajatele.

R. Orlovsky.

Meie elus on kätte jõudnud otjustaw filmapiik. Meie kui lõpetajate klass peame lahkuima koolist, kus oleme weetnud kaunima aja elus. Nüüd seisab meil ees uus tee, uus pöördepunkt eluteel. Me ei wõi aga siit lahkuda enne, kui oleme awaldanud

teile oma südamlikumat tänu, armsad õpetajad.

Et oleme jõudnud nõnda kaugese, kui oleme haridusalal, warustatud tõe ja usu sõjariistadega, jelle eest wõlgneme Teile tänu teie ohwerduswalimis armastuse ja hoolitsemise eest. Oleme tun-

Seminari õpilased Kuuramaa liidust.

mid ja näinud, et olete püüdnud teha oma parimat, et meile meie elus anda kindlat toetuspunkti, näidata allikat, millisest võime saada karastavat wett, ehitada teenäitajat, mille järele oma elus käima peame.

Ja just neid me vajamegi kõige enam.

Kui meil elus puudub kindel tugi, siis oleme pilliroo sarnased, mis tuulest kõigutatakse, ja kaotame peagi elujõu. Teie olete meile näidanud õiget teed. Te püüdsite manitsuste ja õpetuste läbi meile selgitada õigeid elupõhimõtteid. Olete meile siin valmistanud teise kodu, olete meie siinviibimise filmapilke õilistanud ja ilustanud. Me pole jagedasti seda mõistnud, waid oleme teid kurwastanud ja teie koormat weel raskemaks teinud. Teie ei ole meid sellepärast mitte tahaplaanile jurrunud, waid olete meid aidanud ja õigele teele juhatanud. Olles foolis, tundsin end kindlatena

ja kaitstud kõikfuguste tormide eest. Müüid peame jellest armsast paigast lahkuma ja astuma iseiseiswale eluteele.

Meil pole tarwis karta, sest meil on kindel alus ja õige teejuht, kes meid alati ülespoole juhatab, walguse allika juurde. Meie eesmärk on: „Tõuse üles, saagu ja walgustatud!“ Oleme seda walgust tundma õppinud. Teie, armsad õpetajad, olete alati meile seda eesmärki filmi ees hoidnud, ja meid õpetanud, kuidas jellele walgusele jõuda. Selle eest, armsad õpetajad, saagu teile tänu! Lõpetajate klassina soowime teile, armsad õpetajad, wastupidawust ja wäge ülewelt, et te wõiks weel teisi noori õigele eluteele juhatada! Siis on ka teil omal oja õnnistustest, mis Jumal teile osaks määranud. Taawet ütleb oma laulus: „Õpetajaid ehitakse juure õnnistusega“.

Kingituse üleandmine.

G. Kriewis.

Armsad seminari õpetajad ja õpilased!

Meie seisame teie ees, et ütelda teile „nägemiseni“ ja seega julgeda seminari ukseid meie järealt. Weel mõned filmapildid ja meie oleme lahutatud üksteisest. Ja wõib-olla, et mitte kunagi enam näha üksteist jelles elus. Aga siiski elab meie rinnas lootus jõuda igawesele isamaale, sinna, kus pole lahutust ja kus enam ei kõla sõna „nägemiseni“.

Müüid aga on tulnud filmapilk, kus meie mõne foolis weedetud aasta järele peame jätna ta maha ja astuma elukooli. Meie ei unusta kunagi seda fooli ja ka õnnistusi, mida meie oleme saanud siin. Aga et ka fool ei unustaks meid, jätame siin tänu tunnuseks jelle wäikeste mälestuste — jelle pildi.

Ja seega kogu lõpuklassi nimel ütlen teile siidamlikumalt tänu saadud hariduse eest. Olgu see fool weel paljudele teenäitajaks aimult ühel sihil: olla maailmale walguseks!

Seminari õpilased Riia liidust.

Rõne õpilastele.

E. Põntson.

Armsjad kaasõpilased!

Täna astume teie ette kui jelle kooli 5. lõpu-
klass. Täna lõpetame kooli ja oleme jelle üle
rõõmsjad; aga oleme ka kurvad, sest meie peame
lahkuma oma armsatest kaasõpilastest.

Alasta-aastalt oleme jaatnud siin mööda koos.
Oleme vastastikku õppinud tundma üksteist.
Oleme jaganud üksteisega oma raskusi ja muresid.
Kool on ühendanud meid üksteisega nii tihedalt,
nagu ühe perekonna lapsi. Tema on olnud meie
teijeks emaks.

Teie, armsjad kaasõpilased, olete kõik need aastad
olnud meie parimateks sõpradeks ja seltsilis-
teks. Meie oleme tunnud end hästi teie keskel.
Selle eest tahame teid tänada, kui klass, tänada kõige
jädamlikumalt.

Tähelepanemata on möödunud aastad, mil
meie samuti, kui teie täna, olime veel õpilased.
Nüüd jätame kooli ja astume üle jelle läve küllma,
tumedasse maailma. Meie kohtame raskusi ja mu-

reid; ka teisi inimesi ja sõpru. Kuid siiski ei taha
meie unustada teid iialgi. Meie ei taha ka kunagi
unustada neid ilusaid tunde ja filmapilke, mida
meie oleme weetnud koos, mida teie olete walmis-
tanud meile oma armastuse ja sõbralikkuse läbi.

Maailmas leiame omale küll teisi sõpru, aga
mitte niisuguseid, nagu olite teie — koolisõbrad.
See sõna ütleb palju. Aga jellel filmapilgul veel
palju enam. Teie olete mõistnud meid paremini
ja seistite meile lähemal, kui kõigi teiste ilmalikkude
koolide õpilased. Meil on ju ka ühine eesmärk ja
see ühendab meid.

Nüüd on tulnud aeg, kus peame lahkuma, kus
peame ütlema teile nägemiseni. Mäti ei wõi meie
jääda kokku, aga kus meie ka oleme, mõtleme siis-
ki üksteisele. Meid kutsumad ülesanded, kohused,
mida oleme õppinud tundma siin: „Tõuse üles,
jaagu ja valgustatud!“ Kuna meie läheme wälja
maailma, jääme ustavaks oma ülesandele. Siis-
ki wõime jeda ainult jelle läbi, kes teeb meid wõim-
jaks — Kristus!

Rõne lõpetajaile.

H. Linde.

Nüüd on tulnud filmapiik, mil teil algab uus
elujärk. Teie jätate maha kooli ja tema hoole-
kande, tema abi, tema kaastunde ja eesõigused
ja astute tumedasse patuõesse maailma. — Olete
te ülestõusnud? On teie waim, tunded, jüda ja

energia täidetud Pühast Waimust? Waimust, mis
wõidab maailma, mida ka teil on tingimata waja
tulewases wõitluses. — Kuid meie peame tegema
enam kui tõusma üles, meie peame olema tõusnud
üles, peame muutma oma elukohta ja oma olu-

Korda jelles, et meie tõstame endid kui valgus ja valgustame oma ümbrust, nagu seda õpetab meile igal hommikul ülestõusew päike, mis ajab pimeduse ja lewitab valgust, soojust ja elu. — See on teie tulewane eluülesanne. Seda ootavad teilt, kuhu teie lähete, teie wanemad, kogudus ja noorsooühing, seda ootab ka maailm ja teil kõigil on õigus oodata seda igalt adventmissjoni seminari lõpetajalt! Kas oleme valmistanud end ette selleks

suureks ülesandeks, milleks kutsub meid Jumal? Olete teie teadlikud selle kutse suurest tähendusest?

„See end walmis, saa valguseks,“ siis täitub teie tulewane elu feesmisest õnnetundest ja temaga liitub tagajärg. Kui teie aga oma wõitluses langete arameele ja jõuetuse alla, siis tugewndagu teid teie motto. Minult ristiusu läbi wõite teie teosta da oma ülesande ja saawutada elukrooni.

Saagu ja valgustatud!

L. L. Babienco.

(Pühendus kõne hingamispäewal, 23. mail).

Urmjad õpilased, wanemad, õpetajad ja sõbrad! Tehtud töö järele on rahu magus. Kui aulikult on Looja korraldanud meie päewad ja jaaganud meie ülesanded. Ta on seda jaotanud mitmesse ossa, nõnda et inimene wõib rõõmustada aeg-ajalt kätte saadud eesmärgi üle ja koguda uut jõudu ja lootust eelseiswa ülesande jaoks. See on tõesti aulik! Täna me pühitseme jälle niisugust aega, mis wiidendale kooli lõpetajate klassile on kätte jõudnud.

Et nad selle seminari kursuse on lõpetanud, siis on nad seega sellele eesmärgile jõudnud ja ülesanne on täidetud. Niiid me wõime julgelt tulewikku waadata, sest kogemus on meid õpetanud, et usus kindlaks jäämine wiib meid eesmärgile. Nii on see ajalikus ja waimulikus elus.

Sõnad, mis olete walinud omale eesmärgiks, on aulikud: „Tõuse üles, saagu ja valgustatud“. Jef. 60, 1. See on Jumala kutse ülesande teatud aja jaoks. Valgus toob elu, rõõmu ja õnnistust. Selleks peate te maailmale olema. „Saagu valgus“, olid Jumala esimesed sõnad loomisel. Seni, kui teie end niisuguses asendis Kristuse kohta hoiate, et tema valgus wõib Teie pääle paista, saate tema valgust wastu peegeldama ja teie valgus saab olema nii teile kui teistele eluks, rõõmuks ja õnnistuseks. Ühelgi inimesel ei ole valgust oma sees, tema wõib ainult Kristuse valgust wastupeegeldada. „Mina olen maailma valgus“, ütles Kristus, ja ei keegi muu. Tema annab elu ja ei

ükski teine. Tema sees leiame täiuse. Tema hiiuab meie wastu: „Tõuse üles, saagu ja valgustatud!“ See tähendab, asetage end nõnda minu wastu, et minu kiired alati sinu pääle paistawad, siis ja wõid valgust wastu peegeldada. See on ainjam tee, kuidas me wõime hiiulgada.

Hiilgamise põhjuseks on maailmas walitsew suur pimedus. Siingi ei ole maailmas nõnda suur pimedus walitsenud, kui niiid. Pimedus asub kõikjal. Inimeste siidames on pimedus, meeltes asub pimedus ja tulewik on tume. Sellepärast on ka raskused perekonnas, rahwa seas ja riigis. Walitsewa pimeduse põhjus on, et rahwas on tõelise valguse kõrwale jätnud ja tema kiired ei saa neid valgustada. Siisand hiiuab teie wastu, et te asusite õigele seisukohale ja valgustaksite.

Dige wastus selle mottole: „Tõuse üles ja saagu ja valgustatud,“ on: „Mina arendan kõik Kristuse läbi, kes mind wäegwaks teeb“. Kristus oli tegewuks jõuks Pauluse elus. Tema wõib seda olla ka teie elus. Kas olete, mu armjad, juba seda wäge oma elus tunda saanud? Kui lugu nõnda on, siis olete igawese elu allika leidnud, siis on teil jõud ja wägi, mis ükski ei saa teilt wõtta. Maailm tarwitab just niisuguseid inimesi, kui Paulus omal ajal oli, kes ei oota, et neid inimeste poolt jaadetakse, waid kes ise lähewad maailmale hoiatuse kuulutust wiima. Nemad kuulwad Jumala kutset: „Tõuse üles, saagu ja valgustatud!“ Kuulge seda hiiuet, siis on teil elus õnne ja rõõmu.

Kooli tähendus meie elus.

S. Jakschewitz.

Igal asjal on oma aeg, oma wäärtus ja oma tähendus. Midagi pole kasutu, olgugi, et mõnikord ka see näib nii. Aga siiski on üks wältimatu, teine tarwiline, kolmas wälditaw ja ifegi mittetarwiline.

Milline tähendus on misjonikoolil meile?

Kas ei wõi meie saada läbi sama hästi temata kui temaga?

Ei, minu sõber! Siin on suur saladus, mis näitab, milline wäärtus on sel koolil sinu jaoks. Kõra tee koolile ainult külas käiku, waid jää temasse; jää temasse ja kuulata tema häält, mis sa-

gedasti ja mitmekesijelt räägib julle. Pane tähele iga ühikut sõna, mida sa kuuled klassis. Ära lasse mööda ühtki võimalust, kus sa võid õppida midagi head ja kasulikku. Ära tule kooli mõttega: „Mina ei või mõista ega teha kõike seda, nagu see on seal tarvilik.“ Ära lasse kerkida ühtki kahtlust, vaid ütle: „Sumala abiga tahan ja jõuan ma kõik“. Sa näed imelist muudatust: mis ennem oli võimatu, mittemeeldiv, muutub kergeks ja meeldivaks. Sa saad aru oma sõpradest, keda sa varem ei võinud mõista ja võid tunda nendega kaasa. Sa ei otjusta siis tagajärje järele, vaid uurid põhjuseid. Sa püüad hävitada kurja juuri, aga mitte murda tema offi. Ladwa murdmisega kaswab kurja taim laiuses, kusjuures ta jaadab oma juured veel jügavamale. Sellepärast, kui meie tahame teda hävitada, peame kõige pealt hävitama tema juured. Ja seda kõik õpime misjonikoolis. Runa meie lahkume nüüd, võtame seda endaga, kui kõige väärtuslikumat omandust, kui suurimat võitu.

Ühtegi päeva, mida meie saatšime mööda siin, et vaheta meie millegi muuga. Sgal ühel on võrdlematu väärtus.

Mõte tõuseb üles: ja, koolis oli kena. Seal polnud suuri võitlusi ega raskusi, seal olime nagu isa kindla kaitse all, nagu ema armastusriika hooles all. Aga, mis kasu on sellest kõigest! Need olid vaid momendid, vaid filmapildud sõrdluses

ülejäänud ajaga. Sellest helgest kodust lähed sa nüüd tumedasje maailma, nagu võõras, nagu rändaja, kes otšib teed tagasi kodumaale ja siiski ei leia...

Enam ühtki sõbralikku nägu, ühtki abirikast kätt. Pareim mitte midagi paremat näha ja tunda, kui peab pöörama tagasi pimedusesse... hädasje...

Siiski! Maffis püüda ja võidelda, maffis ohverdada aega, vahendeid ja iseennast, et kãia misjonikoolis — olgugi vaid lühikest aega. Kui meie tundšime end seal nagu kodus, siis wãlja maailma minemisel aratab mãlestus koolist meis igatsuje nãha kõigewãgewamat Loojat palest palešše ja kiita maailma Snnistegijat tema ararããkimata ohwri eest. Meile ei lãhe raskešš wõita kurja, sešš meie teame, et ristiusu lãbi wõime meie kõik. See annab meie jõudu armastada iga inimest, pãkkuda abirikast kãtt igãihele kes wãjab seda. Še nõrgana, aga ristiusu lãbi tugewaks tehtuna kiirgame endast walgušš, mida meie šaine Šumalalt.

Meie ei wõi wiibida tegewušetuses, wãid peame nãitama kannatajale teed Snnistegija juurde. Kristus kannatas ja suri nende eest ja lunastas nad jellelãbi kõigist kannatustest. Peakšime meie lastma neid weel eššida pimeduses?

Meie peame minema wãlja tãnawaile, et wiia šinna ristiusku ja walgušš tema šonast.

Meie kool.

J. Biršinsk.

Jãllegi on mõiõdunud üks kooliaasta. Uuesti šaadame noori inimesi. Nemad on lõpetanud kooli ja astuwad wãlja ellu, et tuua maailmale õnnistusi, mis jagati neile koolist.

Suvi mõiõdub ruttu ja peagi tuleb aeg, mil algab uus kooliaasta. Peab kandma hoolet tihjenenud kohtade tãitnise eest. Šga aastaga tuleb meie kogudusesje uus hulk noori liššmeid, need on adventistide tãiskaswanud lapsed ja ka õmberpõõrdud nooršugu maailmast. Maliselt omame oma koguduses šarnast nooršugu, kellele on kasulik, — weel enam — ifegi hãdatarwilik meie kool. Ma ütlen „hãdatarwilik“, sešš elu ise tõiendab seda. Sellel ruttawal arenemis- ja ideewõitluste ajãjãrgul on nõuetawad tugewad, kristlikud iseloomud, kes šuudawad seista kašafisikuwas woolus, ei lasse tõmmata end eššituse hufatusesje, mitmesugustesje äãrmustesje ja piiritusje, kus inimlik elu kannatab laewaõnnetust. Brumbang, iše kõrgema kooli rektor Ameerikas, ütles: „Meie wãbariik ei tarwitse nii palju õpetlasi, kiill aga kodanikke kindla iseloomuga. Ša teie ei wõi kaswatada išešški kodanikus õilšat iseloomu, kui teie ei

wii tema hõnge kottkupuutumisesje usuga Šumalasse.“

Sarnast iseloomukaswatust ei wõi meie leida išešški maailmakoolis. Seal laiendatakse kiill keššwãlt mitmesugusesje teaduslikke eeskãwu; ka šiiijõijõiele kaswatujõele põõratakse ifka šuuremat tãhelepanu; jellewãstu pakutakse wãhe head iseloomukaswatuses ja iseloomud hãwitatakse ifegi paljude jumalatute õpetajate mõju ja eeskuju lãbi. Sellepãrãst tulewad šagedasti ette juhud, kus uššlikud wanemad ilmalikkude koolide lãbi annawad oma lastele rikkalikke teadmisi, aga nad eemãldusid Šumalast ja tõest.

Meie wõime olla tãnulikud Šumalale, et meie omame kooli, mis põõrab iseloomu arendamisele kiillaldast tãhelepanu. Nagu meie teame, on kooli šihiks kaswatada iiles tõõlisi maailma ewangeliunitõõks. Kuid tulewikus kõngitakse ka praktikõijõele teadmisesje enam huwi. Šãrgmise kooliaasta algusesje algab ka kaheaastane misjoni-mãjapidamiskuršus ja kaheaastane misjoni-ãripidamiskuršus. Mendel kuršustel pakutakse wõimalušt omandada praktikõist teadmist õmblemises, kofakunštis

(ka lauakatnises), kauplemise ja masinirja aladel. Selle kursuse eeskawa on leida jelleaastase „Misjoniteataja“ kolmandas numbris. Sel teel on meie noorjool wõimalik omandada nendel kursustel kristlikku kaswatust, üldist kooliteadust ja ka praktilist eluteadmist. Selle juures tuleb panna tähele, et need kursused on kaheaastased. See pole sugugi pikk aeg ja iga noor inimene, kellel on hea tahtmine, leiab wahendeid ja teid sellest kaheaastasest kursusest osawõtmiseks. Kõikjal on mitmed intelligented perekonnad, kes wõtawad teenijaks ainult adventiste. Neil inimestel on olnud kogemusi, et adventistidega võib elada paremini, kui teiste in-

mestega. Kui nüüd elu kogudustes, mis suuremalt jaolt koosnewad lihtjateist tööinimestest, omab jarnase toodja mõju liikmetele, kui palju enam teeb jeda siis meie kool. Ajajooksul näeme, et meie misjonikooli lõpetajad, kes on õppinud praktilist tööd, on soovitawad igal pool. Jumal ütleb: „Ja Jehowa paneb sind peaks ja ei mitte sabaks, et ja ikka saad ülemale ja ei saa alamale, kui ja wõtad Jehowa, oma Jumala käsksid kuulda, mis ma sind täna käsen pidada ja teha.“ 5. Moos. 28, 13.

Need sõnad täituwad iga jumalalapse juures, kes piüiab kõigest südamest õppida ja kaswada kõiges hääs.

See on wiimane rahwas.

L. L. Babienco.

„Sellepärast ei taha mina mitte järele anda neid asju ikka teie meele tuletamast, ehk teie küll jeda teate ja kinnitatud olete tõe sees, mis teil nüüd käes on.“ 2. Petr. 1, 12. Mõned töed on igale ajajärgule ja suguharule maa pääl, need on üldised töepunktid, aga on ka neid tödesid, mis on määratud teatud ajale ja rahwale.

Üldised töed on järgmised: armastus, usk, lootus, õpetused ja teised. Määratud, ajakohased töed on nüüjused, mis antud teatud ajale ja rahwale, näiteks Noa hoiatuskuulutus oli tõe tolle ajale ja rahwale, ja kõik kes jeda usksid ja tõe wastu wõtsid, neid päästeti. Kes jeda ära liikkasid, need on läinud kaduma, kuigi nad kuulsid, mis enne oli õpetatud. See kuulutus ja tõe oli selle ajale ja rahwale, meile aga ei ole kohane kuulutada jeda kuulutust, et mõne aasta pärast tuleb weeputus. 1. Moos. 6, 3. 13. 14.

Prohwet Jeremial oli omal ajal kuulutus rahwale ja see oli tõe tema aja jaoks. Inimese õndsus rippus sellest, kas ta wõttis selle wastu või liikkas ära. Jer. 9, 11—13.

Prohwet Zoonal oli kuulutus oma aja ja rahwa jaoks, millest, kui nad jeda wastu wõtsid, oli ärarippimw nende käekäik ja elu. Zona. 3, 3. 4.

Kristijal Johannesel oli kuulutus ja misjon tolle aja ja rahwa jaoks. Ta andis teada Jeesuse esimest tulemist, ta awaldas Jeesust rahwale, ta oli hüüdjaja hääl kõrbes, ta oli ettekuulutuse täidemine. Israeli rahwas ei wõtnud wastu Johannesel kuulutust, nõnda nad liikkasid ära tõe oma aja jaoks, ja nii järgnes Kristuse mahajätmine ja pärast awalangimine Jumalast. Üalnimetatud töed olid määratud teatud ajale ja rahwale, ja meile ei oleks kohane ihe hoiatuskuulutuse tõe oma aja jaoks wõtta. Mis teie ütlesite, kui keegi wõtaks selle koorma oma südamele, et rahwast hoiatada weeputuse pärast või Jeruusalema ärarikkumise pärast, Niinewe ärarikkumise pärast või ta-

haks rahwast ette walmistada Jeesuse esimese tulemise wastu. Teie ütlesite, et sellel mehel ei ole kuulutust selle aja jaoks ega ole Jumalast kutjutud. Need töed on kirjutatud meie õpetuseks, et meile näidata, kuidas Jumal on annud rahwale aegajalt oma hoiatuskuulutuse ja neid hoiatab. Kes lasksid ennast hoiatada, jäid ellu ja nende käsi käis hästi, aga kes ei uskunud läksid hukka. Samuti on ka nüüd. Sel ajal on antud hoiatuskuulutus kõigele maailmale. Igal nüüjused ajal Jumal on walinud ka kindlad julased, tunnistajad ja teenrid ja neid saatuud kuulutusega maailma rahwast hoiatama.

Selle aja ja maailma jaoks on kindel kuulutus, mis kõikide rahwaste juure peab minema ja see kuulutus on kirjeldatud Jlm. 14, 6—13. See on hoiatus Jumala hirmsa wiha eest. Misjuse aja jaoks on siis see wiimane kuulutus? Loe järgnewad 14.—16. salmid. On selge, et ei ole enam teist kuulutust. Maailma lõikus tuleb pärast selle kuulutuse wiimist maailmale. See on lõpp maailma ajaloole. Kui see aeg tuli, et jeda kuulutust maailmale wiia, siis Issand kutsus selleks ülesandeks omale käskjalad, kes algasid jeda kuulutust kuulutama aeglaselt ja nõrgalt, aga usklikud, kes tol ajal olid laiali mitmesugustes usutunnistustes, tulid kuulutuse kutsu pääle kofku. See kutsu on nüüd saanud waljuks, üleilmseks hüüdeks. See kutsu on suur seitsemenda-päewa adventiste liikumine, mis annab Jumala nõu järele maailmale wiimase kuulutuse. Kõik teised töed kuuluwad selle wiimase kuulutuse juure. See kuulutus kutsub kofku wiimase Jumala rahwa, ja rahwas, kes tuleb selle kuulutuse kutsu pääle mitmesugustest usuühingutest, on Jumala poolt nimetatud wiimaseks rahwaks, kel on Jumala käsksõnad ja Jeesuse usk. Jlm. 14, 12.

Armsad õed-wennad, pidage jeda õnneks, et teie olete kuulnud jeda kuulutust ja olete saanud

jelle läbi Jumala äravalitsetuiks ja et teie võite aidata jeda kuulutust wiia kogu maailmale. See on suur eesõigus, olla Jumala käskjalg. Meie oleme wiimane Jumala rahwas, meie kätte on on usaldanud Jumal jelle wiimase kuulutuse maa-

ilmale edasiandmiseks. Meie oleme kõiges maailmas. Uskuge jeda! Elage jeda läbi! Tunnistage jellest. Andke kõik ära, siis võidate ka kõik. Mat. 19, 29.

Hingamispäewafooli õppetükkide jaotus.

1. õppetükk, 4. juulil.

I Jumala walituse alus.

1. Õiglus on Jumala ijeloomu ja tegude tunnemärk.

2. Temale kuuluwas maailmade tänujes walitjeb õiglus.

II Inimene wajas õiglust.

1. Minult need, kes on jüdamest õiged, wõiwad elada Jumalaga.

2. Jumal wihkab õiglusetuist ja ebaõiget tegewust.

3. Need, kes jalliwad walskust, ühendawad end saatanaga, walskuse ijaga.

III. Eburikka elu alus.

1. Õiglusetuistel ei ole maad kriistlikus koguduses.

2. Õiglusetus on ligidalt ühendatud teiste juurte pattudega.

3. Jumala walitus on rajatud õiglusjale.

4. Jumala eeskirjade teadmine wiib meid walskuse põlgamisele.

2. õppetükk, 11. juulil.

I. Meie äraolenewus Jumala ustawusest.

1. Jumal kutsus Abrahami, jekt et ta oli Temale ustaw.

2. Ka Noa oli ustaw.

3. Ustawus peaks ijeloomustama kõiki, kellele Jumal ajetab wastutuse.

4. Jga õnnistus, mis meile osaks saab, olgu see ajalik wõi waimulik, on äraolenew Jumala ustawusest.

II. Ustawuse eeskujud.

1. Taanieli waenlased tunnistasid tema aujusest ja ustawusest Jumala wastu.

2. Jumal lubas tulla Jobile raskeid läbikatsumiji, jekt Ta teadis, et Job oli ustaw.

3. Saalomon näitab, et ustawaid mehi on leida harwa.

III. Ustawuse taju.

1. Ustawatel on Jumala riikkalik õnnistus.

2. Jumal paneb tähele ustawust wäikstes asjades.

3. õppetükk, 18. juulil.

I. Meie tegewusest awalduw mõju.

1. Meie elu awalduw alati mõju teistele.

2. Juutide omakasupüüdmine ja filmakirjalikkus põhjustasid Jeejusele jurma.

3. Omakasupüüdmine ja kadetus wiib pahadale tegudele.

II. Omakasupüüdmatus eeskujud.

1. Wanas Testamendis on Joonatan filmapaistew eeskuju omakasupüüdmatusest.

2. Uues Testamendis on meile jelles asjas heaks eeskujuks Kristija Johannes.

3. Kui me paneksime tähele mõjutust teiste aitamiseks, siis arendaksime enestes omakasupüüdmatus.

III. Soiatused ja juhatused.

1. Inimene peab hoiduma mõtlemaist, et elu seisab waranduse kogumises.

2. Wõõrastewastuwõtmiise sõbralikkus on wastutihwt omakasupüüdele.

3. Omakasupüüdmata inimene kiidab Jumalat Tema õnnistuse eest.

4. õppetükk, 25. juulil.

I. Usinuse tulemused.

1. Tähtsaid tulemusi ei saada ajutistest piibitetest.

2. Tagajärje saamiseks on tarwis usinaid piibituid ja tegewusirikast elu.

II. Juhtnöörid ja eeskujud.

1. Paulus kuulutas ja töötas ka ihtlasi, teenides omale eluülespidamist.

2. Kristlane peab olema wirt, jekt laiskus on tunnistus korratus ülespidamisest.

3. Usinus heas töös teeb elu Jumalale wiljarikkaks.

III. Waimulik usinus ja taju jelle eest.

1. Et saada oma lootusele wastust, peale olema usinad piibliuurijad.

2. Meie usinus aitab komistawat wenda.

3. Oma usinates jõupingutustes ja edasipüüetes leiame tihti wastupanu wihajelt waenlajelt, kuid siis manitsetakse meid olla waitne ja oodata, jekt Jumal on walitseja.

Misjonitunni fawa 1. augustil.

1. Mguslaul ja palve.
2. Noorilaul või muusika.
3. Viimase tunni aruanne ette lugeda.
4. Piibliuurimine: „Ole usklikutele eeskujuks ülalpidamises.“
 - a) Laiendatud mõtted.
 - b) Näitused.
5. Noorilaul või muusika.
6. Aruanne liikmete misjonitööst möödunud kuul.
 - a) Piibligrupi juht teeb ülevaate liikmete möödunud kuu piiblitööst.
7. Lõpulaul ja palve.

Ole usklikutele eeskujuks ülalpidamises.

Ole eeskujuks elamises: 1. Tim. 4, 12.

Ole eeskujuks igal pool: Tiitus 2, 7.

a) Mõnuses. Ebr. 13, 18; Rom. 12, 17.

b) Kannatuses. Jak. 1, 4.

c) Usinuses. 2. Tefs. 3, 10; Rog. 9, 10.

d) Kõrghoidlikkuses. Joh. 6, 12.

e) Siilaliste vastuvõtlikkuses. 1. Peetr. 4, 9, 10.

f) Oma sõprade valimises. Rog. 4, 14, 15; 1, 10, 15; 2, 20.

g) Sõbralikkuses. 1. Peetr. 3, 8; 1. Kor. 13, 4, 5.

h) Raines olekus. Ebr. 12, 28; Rog. 5, 1.

i) Rõõmus ja usalduses. Laul 100, 2; Ebr. 13, 5.

Laiendatud mõtted.

1. Kui meie mõikime näha, kuidas meie elu tuhandetes teistes vastu peegeldab, siis piüüakse tõesti oma elu rohkem kujundada järeletegemise väärikuseks.

2. On alandlikkusele juhtiv, kuid parandav kogemus, kui ehmuime mõne oma sõbra paha teo pärast, ning siis saame teada, et ta seda on teinud meie eeskujust mõjutatuna.

3. Sgaurks, kes ülespoole läheb, jätab jäljed, mida mööda nõrgemad võivad temale järgida. Allapoolemineja jätab samuti jäljed, kuid kahjulikud.

4. Sgaurks avaldab teatud mõju, ja selle mõju eest on ta vastutav. Keegi ei saa seda enesest jätta ega naerdes ja ükskõikset edasi minna. Sellele vastavalt peame elama.

5. Kui noor inimene külvab oma südameaeda valskust, kadestust ja trotsivust, ei saa ta kunagi oodata, et seal kasvaks õnne. See oleks täiesti ebaloomulik.

6. Kui noored inimesed on tugewad, puhtad ja tagasihoidlikud, muutub maailm seeläbi pare-

maks, sest mitmed saavad nende heade omaduste läbi troosti ja abi.

7. Meie seltsilised ja need, kellega puudume kokku, avaldavad meile juurel määral teatud mõju. Kui tahame nüüd, et meie mõtted oleksid aujad ja teod head, siis peaksite otsima nende seltskonda, kes meid mõjutavad kõrgemate asjade piüüdmisele.

8. Mida maailm tänapäev vajab, on Kristuse eeskujut, mida ilmutab kristlik noorjugu.

Näitused.

Wäikeste tütarlaste eeskujut.

Teatud hospitalis pidi üks väike tütarlaps minema operatsioonile. Teda ajutati lauale ning arst tegi ettevalmistusi tütarlaste uinutamiseks, kuna ta talle ütles: „Enne kui võime sind teha terveks, peame sind uinutama magama.“ Siis vastas tütarlaps tasakesti: „Do, kui mul tuleb magada, siis pean enne palvetama.“ Tubli jõupingutuse järele põlvitades ütles ta oma lapseliku palve: „Wärsind olen, lähen puhkama...“ Siljem ütles arst, et ta tema palvetas jellel õhtul paljude aastate järele esimest korda. Keegi ei või öelda, millist mõju võib avaldada väike laps isegi wanematele inimestele.

Selle pead maha jätma.

Keegi noor inimene oli ära reisimas oma kodukohast, väikesest maalinnakesest, kuna ta pidi jumalaga jätma ühe wana hea prouaga. „Te pakite nüüd küll juba oma asju sisse,“ küsis wiimane. „Jah,“ vastas noormees, „ma pean ainult tegema veel mõned kastid.“ — „Üht asja te ei saa sisse pakkida, selle peate maha jätma,“ ütles hea proua. „Ma ei tea, mis see küll mõiks olla?“ küsis noormees. „Te ei saa sisse pakkida oma mõju,“ vastas proua tasakesti. See on ka tõesti nõnda, hoolimata sellest, kas mõju on olnud hea või paha. Millise mõju jätab sina maha, kui pead lahkuma oma kodukohast?

Walmis järgima.

Siljuti ütles üks waene indiaanlane meie misjonäridele: „Ma ei saa lugeda, kuid ma saan kätä teie järele. Teie teate, mis Jumala sõna ütleb, nõnda pean ma elama, nagu teie elate ja tegema mis teie mulle ütlete. Nagu teie teete, nõnda teen ka mina.“ Milline vastutus oli küll jellel misjonärid! Kuid sama vastutust kannab ka iga jumalarahwa liige. Paljud inimesed, kes ei loe piiblit, loewad siiski kristlaste elu. Seepärast peame ustavalt elama Jumala sõna järele.

Gõnumeid Tartust.

(Järg.)

Kohe pärast seda, juba 2. novembril, algasid minu avalikud loengud, millest osavõtt üldiselt väga hea on olnud. Seni oleme pidanud üle 50 avaliku loengu, peale selle veel iganädalisi palvekoosolekuid, hingamispäeva jumalateenistuskoo-solekuid, noorsookoosolekuid, pühapäevakooli-koosolekuid, raadioloenguid, Tabita osat. töötunde ja viimaks ettevõtmistuskoosolekuid kogudusega ühinejaile. Muidugi ei tee seda kõike ainult jutlustaja ükski, vaid selleks on paljud liikmed kaastegevusse tõmmatud, kuid siiski peab jutlustaja kõigis teadlik olema ja väga paljusis asjus kaasa tegutsema.

Koguduse segafoor on peaaegu kõiki avalikke loenguid, jah isegi reedeõhtuseid palvekoosolekuid lauluga kaunistanud. Noorsoo osafond jagatuna grupidesse ja toimefondadesse, algas oma uueaastast tegevust uue jõuga. Pühapäevakooli nimestikus on üle saja lapse, milledest harilikult 50—70 kohal on. Tabita osafonna töö-õhtutel on rohkesti tegelasi näha, kus käks õmblusmasinat ja palju vormi mitmesuguseid asjakesi hääkestegemaks otstarbeks valmistavad. Nii on igal õhtul koguduse saalides mingisugune tegevus käimas ja juhtub õhtuid, kus isegi kahes saalis korraga, või kohe üks-

teisele järgnedes koosolekuid ja istanguid korraldada tuleb. Advent-kojas ei saa kellelgi olla igav; meie ülesanne on igal ajal kolmeinglikuulutuse ka-juks tegutseda.

Mõni sõna raadioloengute üle. Neid oleme seni pidanud üksteist korda, ehk kui neid ridu loete, siis juba rohkem. Usun, et olete neid kuulanud ja võite nende üle paremini oma arvustuse anda. Kirjajadest, mida ma liikmetelt ja muilt kuulajailt üle kolmekümne olen saanud, võib alati jõudu ja tuge edasi jatkamiseks ammutada. Paljud kaasvõitlejad on lapselikult rõõmsad ja tänulikud Jumalate võimaluse eest, kaugele maal elades kuulata arm-jaaks saanud adventtõde. Samuti tuleb mitmesuguseid küsimusi huvitatud kuulajailt, mille peale siis kirjandusega ehk kirjaga vastan. Ma loodan, et Jumal raadio teel kuulutamise läbi hingede ka-juks, kui mitte kohe, siis ajajooksul, palju teha võib. Usun ka, et minu kaasvõitlejad sellepärast Issand-eriti otsivad ja töö hääks kordaminekuks oma parimat teevad. Palun ikka mulle kuulamise üle kirjutada, kuid on ka väga soovitanud kirje otse ringhäälingule saata, sest nad on huvitatud, kus kohal ja kuidas Tartust kuulatakse. Loodan, et se-da teete.

Ed. Mägi.

Tähepanu!

Täpsete andmete saamiseks koguduse liikmete üle Eesti Liidus palun kõikide koguduste kirjutajaid täielikku liikmete nimekirja, selleks saadeta-watele lehtedele, koostada ja kõige hiljemalt 10. juuliks j. a. Tallinna ära saata. Gruppidesse kuuluvad liikmed märgitagu eraldi üles.

Kui leidub öde-wendi linnas või maal, kes ei tea misjugaesje kogudusse nad kuuluvad, need teatagu sellest lähedal asuwale kogudusele ehk liidule.

Liikmete ühest kogudusest teise minekul ei peaks liiget mitte ennem väljalainuks lugema, kui kogudusest, kuhu ta läinud, sellekohane vastuvõtteteade on tulnud. Muidu juhtub, et liikmed on ühest kogudusest välja kirjutatud, teise pole aga veel was-tu võetud ja selle läbi wäheneks üldliikmete arv.

Selle ärahoidmiseks ei arvesta meie Liidu aru-andes üldse selliste liikmetega ja sellepärast ei koostolastu tihti koguduse ja Liidu aruanded.

Weerandaasta aruanded saate alati täpselt ära ja wastake võimalikult kõigile küsimustele. Näiteks: „Korjandused ja anded kohaliku koguduse jaoks“ peaks igal kogudusel üles märgitud olema. Sinna alla kuuluvad koguduse üüri- ja maestekasja sisetulekud. „Korjandused ja anded sisetulekoni hääks väljaspool kohaliku kogudust, mitte välismisjonile“, on: näiteks kabelifond, (fi-rikuehitamiseks), koolifond jne. Loodan, et teise weerandi aruandel ka neid andmeid leian.

Teie kaastöö eest ette tänades Teie öde Issandas
Mary Saks.

Teated meie konverentsilt.

Konverents peeti 2.—7. juunini 1931. a.

Kohe alguses peab ütleva, et meil oli jellel kowadel õnnetusriikas ja armas konverents. Riirele tööajale vaatamata olid mõinud nii paljud õed-wennad tulla ja osa wõtta neist ühistest õnnistustest, mis Jumal oma rahwale jelle konverentsi puhul jagas. Kõik osawõtjad said ujus ja armastuses kinnitatud.

Wäliswendadest olid meid külastamas Põhja-Euroopa diivisjoni esimees L. S. Christian, generaalkonverentsi sekretär G. W. Wells, Ameerikast, Põhja-Euroopa sijemisjoni- ja kaswatusosakonna juhataja S. L. Rudy, meie unioni esimees T. T. Babienco ja peale selle veel Riiaast A. Surkewicz, S. Linde ja E. Kriewes. Kuid wäga rõõmustaw oli see, et meid oli tulnud ka vaatama meile kõigile tuntud wana wend M. M. Olsen, Daaniast.

Konverentsi esimese istungi awas wend Mey 3. juunil kell pool üksteist enne lõunat lauluga: „Sind suur Jumal kiidame“, palvetas wend A. Klement. Sissejuhatuses luges wend Mey laul 84, 1—6.

Esimesel istungjärgul oli jaadikuid kohal 111, kuid konverentsi lõpupoole tõusis nende arv 133-ni.

Järgnewalt esitati aruanded möödunud konverentsiaastal tehtud tööst, millest nägime, et Jumal en meid läinud aastal oma töös õnnistanud ja meile nii mõneski tööharnus suuremat edu kinkinud kui endistel aastatel.

Meie konverentsi istungil wõeti muuseas wastu järgmised otsused, mis on meile kõigile ülitähtsajad ja mida tahame ühiselt läbi wiia, seepärast awaldame need otsused ka siin.

1. otsus — tänu otsus:

Wastast aastasse on Jumala arm meid imelikult kandnud ja ka möödunud aastal oma heldusega meie juures olnud. Ta on hoidnud meid kallist toes, kinkinud meile hingi ja andnud wahendeid töötamiseks ning lubanud rahus teha suurt lõputööd. Awaldame Lemale oma jüdamlikku tänu selle ülesnäidatud suure helduse eest ja tahame enmast pühendada jeda innukamalt Tema tööle praegusel pühalikul lõpuajal.

2. otsus — koguduse kaswatus otsus.

Et meie liikmete, noorte ja täiskaswanute kaswatus on suure tähtsusega Jumala töö lõpetamiseks ja koguduse waimulikult eluks, siis soowitame:

a) et kõik kuulutajad, ewangelistid ja piiblitöölised osakondade tööst hoolega osa wõtaksid ja kaswatuist kui kuulutusameti üht osa tähele pannaksid, ja

b) et töölised ja koguduse ametnikud koguduse kaswatusmaks toimetaksid nagu järgneb:

1. noorsoo kaswatusmaks ja misjonitööks tarwilisi korralduji teeksid;

2. hingamispaewakooli hingedewõitwaks ja hingedehoidwaks wahendiks kujundaksid;

3. koguduse diaakoone wälja õpetaksid nõrku aitama, kadunud otsima, ja wiimaseid uuesti tagasi tuua kogudusse.

3. otsus — ewangelisatsoon ja koguduse hoolekanne.

Et aeg ja wahendid meilt suuremaid tagajärgi ewangelisatsoonis töös ja koguduse hoolekandes nõuawad, siis soowitame:

a) et jutlustajaid koguduse kohusteist ajutijelt wabastataks, nii et wiimased wõiks mõneks kuuks puutumatult maakohta minna ja seal uusi kogudusi rajada ja et koguduse ametnikke üles õhutataks ja wälja arendataks suuremaid kohustusi koguduses kandma, et kuulutajal oleks siis võimalik kogudust lanemaks ajaks jätta ükksinda. Edasi soowitame,

b) et adventkuulutuse põhimõtteid ja meie uskawust Jumala wastu kümnimes kõigis perekondades ja kogudustes hoolikalt õpetataks ja tähele panna.

4. otsus — koguduse liikmete piiblitöö.

Teades, et Jumala töö maa peal ei jõua enne lõpule, kui meie liikmed oma piiblid ja waewa kuulutaja tööga ühendawad, soowitame:

a) teha erilisi jõupingutusi, et wõita igat j. p. adventisti hingedewõitwasse töösse;

b) et kõigis kogudustes korraldataks piiblitöögrupid, kus liikmeid wälja õpetataks piiblitunde pidama naabritele ja sõpradele, kes ei ole veel toes.

(Järgneb)

Wäljaandja: S. P. Udov. K. Eesti Liit. Tellimised kui ka rahasaadetused jaata Mary Saks'ale. Merepuiestee nr. 14-a, Tallinnas.

Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub, Merepuiestee nr. 14-a, Tallinnas. Abitoimetaja: E. Mägi.